

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การวิเคราะห์ศักยภาพการส่งออกลำไยอบแห้ง
ไปสาธารณรัฐประชาชนจีน

ชื่อผู้เขียน

นายคณิง โยธาใหญ่

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ:

ผศ.ธงชัย ชูสุวรรณ	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.เดช กาญจนางกูร	กรรมการ
ผศ.กัญญา กุณทีกาญจน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพการส่งออกลำไยอบแห้งของไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยชี้ให้เห็นถึงศักยภาพการผลิตลำไยอบแห้งของไทย ปริมาณลำไยอบแห้งของประเทศไทยที่ส่งออกไปสาธารณรัฐประชาชนจีน แนวโน้มในอนาคต ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการขยายการส่งออกลำไยอบแห้งไปยังตลาดดังกล่าว ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากข้อมูลทุติยภูมิที่รวบรวมจากเอกสารรายงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2540

ผลการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีศักยภาพการส่งออกลำไยอบแห้งไปสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ คือ การเพิ่มขึ้นของพื้นที่เพาะปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิต ปริมาณผลผลิตลำไยสดและปริมาณผลผลิตลำไยอบแห้ง มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.13, 8.47, 11.98 และ 305.04 ต่อปี ตามลำดับ และมีการขยายตัวต่อเนื่องทุกปี

นอกจากนั้นพบว่า ประเทศไทยส่งออกลำไยอบแห้งไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ประมาณร้อยละ 90 ของผลผลิตรวม ช่วงที่การส่งออกขยายตัวมากที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2539-2540 โดยในปี พ.ศ.2538 มีปริมาณการส่งออกลำไยอบแห้งไปสาธารณรัฐประชาชนจีน 2,129 ตัน เพิ่มขึ้นเป็น 25,704 ตัน และ 36,432 ตัน ในปี พ.ศ.2539 และ พ.ศ.2540 ตามลำดับ

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่ควรแก้ไขในการส่งออกลำไยอบแห้งให้แก่ผลผลิตลำไยสดที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตมีไม่เพียงพอ การขาดแคลนแรงงานในช่วงฤดูการผลิต การขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนของผู้ประกอบการแปรรูปรายกลุ่ม และปัญหาคุณภาพลำไยอบแห้งที่ไม่ได้มาตรฐาน

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ทั้งภาครัฐและเอกชนควรพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต โดยเน้นการใช้ทรัพยากรการผลิตให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานส่วนเกินจากภาคอื่นมาทำงานในภาคที่มีการผลิต ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต จัดหาแหล่งเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำให้แก่ผู้ประกอบการรายกลุ่ม ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการรายย่อยในแต่ละพื้นที่ และควรเร่งให้มีการจัดตั้งหน่วยงานรับรองมาตรฐานสินค้าลำไยเพื่อการส่งออกทุกประเภท